

Psalm 2

- 1 Waarom woelen de naties
 en murmeren de sibben leegte,
- 2 richten koningen in het land zich op
 en vemen soevereinen bijeen
 tegen Wezer en tegen zijn gezalfde:
- 3 'Rijten wij hun boeien
 en werpen wij hun touwen van ons?'
- 4 Die zetelt in de hemel lacht,
 mijn Meester spot met hen.
- 5 Dan spreekt Hij tot hen in zijn toorn
 en in zijn ontbranden schrikt Hij hen:
- 6 'En ik heb gegoten mijn koning
 op de Sion, mijn heilige berg.'
- 7 Vertellen wil ik bij de kerf van Wezer,
 Hij zei mij: 'Mijn zoon ben jij,
 Ik baar jou vandaag.
- 8 Bid Mij,
 en Ik geef de naties jou in eigendom
 en jou te pakken de randen van het land.
- 9 Jij weidt ze met ijzeren staf,
 versmijt ze als het vat van een vormer.'
- 10 En intijds, koningen, besef,
 tucht je, schikkers in het land.
- 11 Verknecht je met Wezer in schroom
 en juich in zindering.
- 12 Kus de zuivere,
 anders toornt Hij,
 en sneven jullie onderweg,
 ja, een weinig, en zijn toorn schroeit.
 Welvaart al wie schuilen in Hem.